

Але число убогих зростає і вони не хочуть терпіти; вони щораз то більше приближають ся до розуміння правди і справедливості а віддаляють ся від віри в дальше існування християнської цивілізації, котра в своїм змісті є нехристиянською; цивілізації о канібальській етиці і варварських моралях; цивілізації в якій молитва убогого не приносить жадної користі, але рабупок багача приносить дуже багато.

Робітники прийшли до зрозуміння того факту, що вони не можуть надіяти ся на жадні права, крім тих, котрі вони сами для себе устанавлять. Вони вірять в те, що сказав Ісай: "Вони не мають будувати а другі мешкати" вони не мають засівати а другі їсти", -- і дальше вони не хочуть без протесту зносити тої убійчої анархії в суспільнім житю, продовжуваної експлуататорами в своїх інтересах і санкціонованої та піддержуваної добре платними самозванчими небесними агентами. Вони не хочуть дальше терпіти того безладдя в суспільстві, завдяки котрому в погоні за багатством річно гине більше людей, чим протягом п'яти літ котрої небудь війни в минувшині. Є се війна кількох проти громади людей, за котру робітники мають платити майном і житєм.

Наші вчені з університетів можуть відчитувати гієрогліфи, міряти віддалене землі від других планет з великою докладністю; висліджувати мікроби в їхніх найбільше скритих сховках; висліджувати, називати і класифікувати животины в найдальших морських закутинах і можуть розказати чому і як повстали скали і гори, про мамутів, про туберкулічні бакції і пр. пр. Але звідки все те знанє і час на дослідни беруть ся? Хто одівав і годував тих вчених, хто побудував їм будівлі і поробив інструменти і все що тільки їм потрібне? Розумієть ся, робітники. Однак, коли ви спитаєте котрого це-